ମେସର୍ସ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଚାର୍ଜ କ୍ରୋମ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 11, 2006,

[ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ସି. କେ. ଥାକର ଏବଂ ପି. କେ. ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957; ଧାରା 11 (5) ଏବଂ 17A (2) - ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960; ନିୟମ 59 - ଏକ ରାଜ୍ୟ ନିଗମକୁ ଖଣି ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ - ଏହାର ସଠିକତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟର ଏପରି ସୁପାରିଶ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି - ରାଜ୍ୟକୁ ଏହାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହି ସୁପାରିଶ ଦୁରାଭିସନ୍ଧିମୂଳକ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାର ଏକ ଦେଖାସୁନ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ବୈଧ ।

ଦାବିଦାର ଇସ୍ପାତ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ଏକ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭିନ୍ନ ମୋଡ଼ରେ ଅଭିରୁଚି ରଖି ମାଇନିଂ ଲିଜ୍ ମଞ୍ଜୁର - ସତ୍ୟତା – ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିନାହିଁ - କୌଣସି କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ମଞ୍ଜୁରୀ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ।

ସମସ୍ତ ଆବେଦନ, ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲା ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଆପତ୍ତି ରାଜ୍ୟ ଖଣି ନିଗମକୁ ଖଣି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ-ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଗୁଡିକ ବଦଳରେ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ N କୁ କ୍ରମ ବାହାରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଯଥାର୍ଥତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା ।

ଇସ୍ପାତ କମ୍ପାନୀକୁ ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଇସ୍ପାତ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଖଣି ନିଗମ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957ର ଧାରା 17ଏ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଧାରାର ଶୀର୍ଷକକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିଗମକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି

ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ; କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି; ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିଗମର ଦକ୍ଷତା ବିଷୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନାହାଁନ୍ତି; ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଟେ; ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ନୀତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୁରାଭିସନ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏଡ଼େଇବା ପାଇଁ ଏହା କ୍ଷମତାର ଏକ ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ; ଆବେଦନକାରୀ-ଇସ୍ପାତ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଣି ଜମିର ବଣ୍ଟନ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ ଗଠିତ କମିଟି ରାଜ୍ୟ ନିଗମକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା; ଯେ **N** କୁ କ୍ରମ ବାହାରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ, ତେଣୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଯଥାର୍ଥତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବେଆଇନ ଥିଲା; ଅଧିନିୟମର ଧାରା **11 (5)** ଅନୁଯାୟୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ, ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର **N** କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ ନାହିଁ;

ଇସ୍ପାତ କମ୍ପାନୀ **N** ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା **11 (5)** ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହାକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ **।**

ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଖଣି ନିଗମ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଦେଶର ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଏହି ଧାତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଭାଗ କରି ଘରୋଇ ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଧାତୁର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇପାରେ; ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A** ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା **11** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲା; କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କ୍ରମେ ଏହି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଏହାକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା; ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦିଗରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ;

ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.1.** ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ବାସ୍ତବରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **11** ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଲିଜ୍ ରେ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ **(**ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ**)** ଅଧିନିୟମ**, 1957** ର ଯୋଜନା ଉପରେ**,** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A** ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ସୁପାରିଶ ନିଆଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଦ୍ଵାରା ସଂରକ୍ଷିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ସ୍ଵତଃ ଅବୈଧ କିମ୍ବା ଏହା ବିନା କ୍ଷମତାରେ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଅଧିନିୟମ **17**ଏ **(2)** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଏକ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରୁଥିବା କ୍ଷମତା ।

1.2. କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ ଜମି କାରବାର କରିବା ଲାଗି ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତୋଳନକୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଲାଗି ସୁପାରିସ କରିବା ଲାଗି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ।

1.3. ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଅନୁଯାୟୀ ଦୁର୍ଲଭ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ନିଗମକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରୁ ରୋକାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ହେଉଛି ଏକ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ଏବଂ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି କିମ୍ବା କ୍ଷମତାର ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟୋଗରୁ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଏହା ଅଯୌକ୍ତିକ ।

1.4. ରାଜ୍ୟ ନିଗମକୁ ଜମି ଲିଜ୍ ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A (2)** ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା **17A** ର ଉପଧାରା **(2)** ର ସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରଭାବ କିମ୍ବା ଏହା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାକୁ ଏହି ଧାରାର ଶୀର୍ଷକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

1.5. ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକ ବିଭାଜନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଖନନ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଶରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଖଣି ଖନନକୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଉପରେ ଛାଡିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଏକ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଯୌକ୍ତିକ, ଅନୁଚିତ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ନୁହେଁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ ।

1.6. କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ତେଣୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ।

1.7. କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କ୍ୟାବିନେଟ ଦ୍ୱାରା ଦୋହରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଭୂମିକା ଏବଂ ଏହାର ଯାଞ୍ଚ ସୀମିତ ଏବଂ ସେହି ସୀମିତ ଯାଞ୍ଚ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ, ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏକ ନିଗମକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନେବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅବୈଧ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟସ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[1990] Supp. 2 SCR 27**; *ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, **[1996] Supp. 3 SCR 808** ଏବଂ *ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[1992] 2 SCR 49, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

2.1. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି କମ୍ପାନୀ **N** କୁ କ୍ରମ ବାହାରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା

କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (5) ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହୋଇଛି ।

2.2. ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଏବଂ କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର 'N' କମ୍ପାନୀର ଆବେଦନକୁ ବିଚାର ଏବଂ ସୁପାରିଶ ପାଇଁ କମିଟି ନିକଟକୁ ପଠାଇ ନଥିଲେ । କମ୍ପାନୀ N କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତୁରନ୍ତ ନିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ କମ୍ପାନୀ N କୁ କ୍ରମ ବାହାରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ, ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲା । ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଯାହା ଜଣାପଡ଼େ ତାହା ହେଉଛି ଯେ କମ୍ପାନୀ N କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବୈଧ ସୁପାରିଶ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବୈଧ ଅନୁମୋଦନ ନଥିଲା । ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମାବଳୀ, 1960 ର ନିୟମ 59 ଅନୁପାଳନ ନକରିବା ମଧ୍ୟ କମ୍ପାନୀ N କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8501/2002 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ନଂ. 1830/1999ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କ ତା 18.5.2001 ରିଖର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ଏବଂ ରାୟରୁ ।

ଏହା ସହିତ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8502/2002, 6787/2004, 6788/2004, ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9/2002, 21/2005 ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 928/2005, 701/2005, 932/2005 ଏବଂ 446/2005 ।

ବି. ଦତ୍ତ, ଏ.ଏସ୍.ଜି., କେ.କେ. ଭେନୁଗୋପାଳ, ଡ. ଏ.ଏମ୍. ସିଂଘଭି, ମୁକୁଲ୍ ରୋହତଗୀ, ପି. ପି. ରାଓ, ଟି.ଏସ୍. ଦୋବିଆ, ଅଶୋକ ଦେଶାଇ, ଡ. ରାଜୀବ ଧାୱନ, ସି.ଏ. ସୁନ୍ଦରମ୍, ଡି.ଏ. ଡ଼ାଭେ, ବି.ଏ. ମହାନ୍ତି, ଅନୁରାଧା ଦତ୍ତ, ଫରିଷ୍ଟେ ଡି. ସେଠନା, ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ମେମନ, ଏକତା କପିଲ, ଅନୁପମ, ଅମିତ ଭଣ୍ଡାରି, ହରିପ୍ରିୟା, ରାଜ କୁମାର ମେହେଚ୍ଚା, ଦଶମୀତ ସିଂହ ଚଡ୍ଢା, ଅଭିଷେକ କୁମାର, ଅଂଶୁମାନ ଅଶୋକ, ସୁମନ କୁକ୍ରେଟି, କେ.କେ. ଲାହିରୀ, ଇନ୍ଦୁ ଶର୍ମା, ପ୍ରବୀଣ କୁମାର, ଇଜାଜ ମକବୁଲ, ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଦାସ, ସୁମନ ଜ୍ୟୋତି ଖୈତାନ, ପି.ଏସ୍. ସୁଧୀର, ଋଷି

ମାହେଶ୍ୱରୀ, ଶାଲୀ ବି. ମାହେଶ୍ୱରୀ, ଆନେ ମାଥ୍ୟୁ, ପ୍ରାନ୍ତିକ ହଜାରିକା, ଏସ୍. ସାନ୍ତାନମ ସ୍ୱାମୀନାଥନ, ରୋହିଣୀ ମୁସା, ଅଶୋକ କେ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ଅନିତା ସାହାନୀ, ଆର୍.ଏନ୍. ବର୍ମା, ଭି.କେ. ବର୍ମା, ଏ. ବୋବଡେ, କେ. କେ. ଲାହିରୀ, କେଶବ ମୋହନ, ବିକାଶ ସିଂ, ତରୁଣା ସିଂ, ଅଭିଜିତ୍ ସିହ୍ନା, ଅଶୋକ ମାଥୁର, ଅଜୟ ଚୌଧୁରୀ, ଏସ୍. ବି. ଉପାଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ଶିବାଶିଷ ମିଶ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପି.କେ. ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. 2002ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8501 ଏବଂ 8502 ରେ ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 1830/1999 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମେସର୍ସ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଚାର୍ଜ କ୍ରୋମ୍ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "I.C.C.L". ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଆପତ୍ତି କରିଛି । ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲା (ସି) ସଂଖ୍ୟା 9/2002ରେ, ଯାହା ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମାନ କମ୍ପାନୀ ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4230/2001 ମାଧ୍ୟମରେ ମେସର୍ସ ନବ ଭାରତ ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "ନବ ଭାରତ" ଭାବରେ ସୂଚିତ), ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଗୁଡିକରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3କୁ ଏକ କ୍ରମ ବାହାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିବାବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ନବ ଭାରତ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା ।

2. ମେସର୍ସ ଜି.ଏମ୍.ଆର୍. ଟେକ୍ନୋଲୋଜିସ୍ ଆଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "ଜି.ଏମ୍.ଆର୍". ଭାବରେ ସୂଚିତ) ନିଜ ପାଇଁ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ 43.579 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣର ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଏକ ସୁପାରିଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଓ.ଜେ.ସି. ନଂ. 2236/2002 ଦାଖଲ କରି ଓଡ଼ିଶା ଖଣି ନିଗମ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "ଓ.ଏମ୍.ସି". ଭାବରେ ସୂଚିତ) କୁ 436.295 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. ଦ୍ୱାରା ସି.ଏ. ନଂ. 6787/2004 ଏବଂ ସି.ଏ. ନଂ. 6788/2004ରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

3. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ନିଜ ଦାବିକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଓଏମସି ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମେସର୍ସ ଜିନ୍ଦଲ ଷ୍ଟ୍ରିପ୍ସ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "ଜିନ୍ଦଲ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7575/2003 ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 21/2005 ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ 436.295 ହେକ୍ଟରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲା ଆପତ୍ତି କରିଛି ।

4. ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସି) ନଂ 1326/2005 ରେ I.C.C.L. ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 928/2005 ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିଭଳି, ମେସର୍ସ ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ଼ (ଏହା ପରେ "FACOR". ଭାବରେ ସୂଚିତ) ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସି) ନଂ 5960/2005 ଦାଖଲ କରି ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ନଂ. 701/2005 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ନବ ଭାରତ, ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 6459/2005 ରେ ଓଏମସିକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 932/2005 ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ବାଲେଶ୍ୱର ଆଲୟଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼, ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ପାତ ଆଲୟଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା (ଏହା ପରେ "ଇସ୍ପାତ" ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ନଂ. 3767/2005 ଦାଖଲ କରି ଓଏମସିକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେହି ସମାନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 446/2005 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ।

5. ତେଣୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନ, ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲା ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଆପତ୍ତି ହେଉଛି ନବ ଭାରତକୁ ୫୪.୫୫୧ ହେକ୍ଟରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସ୍ତାବ, ଜି.ଏମ୍.ଆର୍. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ 436.295 ହେକ୍ଟରର (ଯେଉଁଥିରେ ନବ ଭାରତ କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ୫୪.୫୫୧ ହେକ୍ଟରର ପରିମାଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାନ, ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ ଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ଏହି ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଛି ।

6. ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଏକ ବିବିଧ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ରହିଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତିନି ଥର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଥିଲା । *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ ଲିମିଟେଡ଼* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1990] Supp. 2 S.C.R. 27, *ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1996] Supp. 3 S.C.R. 808 ଏବଂ *ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1999] 2 S.C.R. 49 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, କେତେକ ତଥ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇପାରେ । କ୍ରୋମାଇଟ ଧାତୁକୁ ଭାରତରେ ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ଧାତବ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ସୁକିନ୍ଦା ଉପତ୍ୟକାରେ ଉପଲବ୍ଧ । 22.10.1952 ରେ ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ (ଏହା ପରେ "ଟିସ୍କୋ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) କୁ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ 1812.993 ହେକ୍ଟର ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର 20 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲା। 1972 ମସିହାରେ ଟିସ୍କୋ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ 1261.476 ହେକ୍ଟରକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନବୀକରଣ ପୁଣି 20 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲା । ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଟିସ୍କୋ 1991 ମସିହାରେ 1261.476 ହେକ୍ଟରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆହୁରି 20 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଖଣି

ଏବଂ ଖଣିଜ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 8 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, କେତେକ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରର ପାଖାପାଖି ଅଧା, ମାତ୍ର 650 ହେକ୍ଟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲିଜ୍ ର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଟିସ୍କୋ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ପରିମାଣ ହ୍ରାସ କରିବାର ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା । ଆଇ.ସି.ସି.ଏଲ., ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଇମ୍ଫା'), ଜିନ୍ଦଲ୍ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଟିସ୍କୋକୁ 650 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତା 5.10.1993 ରିଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କରୁଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଟିସ୍କୋ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି ଟିସ୍କୋ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲା ଉପରେ ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ଯେହେତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତାଦେଶର କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର 17.8.1995 ରେ 406 ହେକ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟିସ୍କୋ ସପକ୍ଷରେ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 855.476 ହେକ୍ଟରର ବଳକା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଲିଜ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ।

7. ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଟିସ୍କୋ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା 855.476 ହେକ୍ଟର ବିଷୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧା ଅନ୍ୟ ଚାରି ଜଣ ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ 855.476 ହେକ୍ଟରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଧା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲିଜ୍ ରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ ଯେଉଁମାନେ ଖଣିଜ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଚାରୋଟି ମଞ୍ଜୁରୀ ପରେ, ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣ 436.295 ହେକ୍ଟର ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

୮. ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଶର୍ମା କମିଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକୁ ଆପତ୍ତି କରି FACOR ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12032/1997 ଦାୟର କରିଥିଲା । ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 31.8.1998 ରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଚାରିଟି କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ ପରେ, 855.476 ହେକ୍ଟରରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ 436.295 ହେକ୍ଟର କ୍ଷେତ୍ରର ବଣ୍ଟନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦାଶ କମିଟି ନାମରେ ଅନ୍ୟ ଏକ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ FACOR ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା । ଦାଶ କମିଟି ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନବ ଭାରତକୁ 436.295 ହେକ୍ଟର ମଧ୍ୟରୁ 84.881 ହେକ୍ଟରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବି ଉପରେ ଦାଶ୍ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 1830/1999 ରେ I.C.C.L. ଦ୍ୱାରା ଏହି ସୁପାରିଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, FACOR ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଶର୍ମା କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତା 29.6.1997 ରିଖର ସୁପାରିଶକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦାବି ରଖିଥିବା ଚାରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 855.476 ହେକ୍ଟରର 50 ପ୍ରତିଶତ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ 436.295 ହେକ୍ଟରକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ 436.295 ହେକ୍ଟର ଦାଶ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ପରେ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଶ୍ରୀ ଦାଶ ଏଥିରୁ ଓହରିଯିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବେ ଚାହର କମିଟି ଜଣାଶୁଣା ହେଲା ।

୯. ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ନବ ଭାରତ ପାଇଁ ଏକ କ୍ରମ ବାହାର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସୁପାରିଶ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି I.C.C.L. ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଓ.ଜେ.ସି. ନଂ 1830/1999 ବିଶିଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେପରି ଆମେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ, ଆବେଦନରେ I.C.C.L. ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ

ସମୟରେ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ 436.295 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣକୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ନବ ଭାରତକୁ 84.881 ହେକ୍ଟରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସଠିକତା ଏବଂ 436.295 ହେକ୍ଟରର ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର OMC କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିସର ବୈଧତା, ଉଭୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରଗତ ପ୍ରଶ୍ନ । ନବ ଭାରତ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ଏହି ଆଧାରରେ ରହିଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବ ରାୟରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଚାରୋଟି କମ୍ପାନୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ଦାବି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ନବ ଭାରତ ଦୃଶ୍ୟପଟରେ ନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ପ୍ରାଥମିକତାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଏବଂ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲା, ବିଶେଷ କରି ଶର୍ମା କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏବଂ ଚାରୋଟି କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରର 50 ପ୍ରତିଶତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସୁପାରିଶଗୁଡିକର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ । ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ନେଇ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହାର ସଠିକତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା କି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହୋଇପାରେ କି । ବାସ୍ତବରେ, ଯଦି ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ଦାବି କରିବାକୁ ଏହି ଅର୍ଥରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଏ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବଳକା ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ ପୋଷଣୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ GMR ଏବଂ I.C.C.L. ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେହି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ 436.295 ହେକ୍ଟରର ବଳକା ପରିମାଣକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଘରୋଇ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା OMC କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା କି ଏବଂ ତା'ପରେ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।

10. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି, ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957ର ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସେ, ତାହା ହେଉଛି ଧାରା 11 ଏବଂ 17A । ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଧାରା 11ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଉପ-ଧାରାର ଭୂମିକା ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ବଳକା ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିରେ ଧାରା 17A ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରକୃତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଭାବ କ'ଣ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଦେବ । ଏହି ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମାବଳୀ, 1960ର ନିୟମ 59ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ବରୁ ଟିସ୍କୋ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ ନିୟମ 59 (1) ର ଅନୁପାଳନ କିମ୍ବା ନିୟମ 59 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଉପ-ନିୟମ (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କୋହଳ କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ ।

11. ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10ରେ ଜଣେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ଖଣି ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଧାରା 11 ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏହିପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (1) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଅନୁମତି କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହୁଁ । ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (2) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ସରକାରୀ

ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉପଲବ୍ଧ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଏବଂ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନର ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଏକ ଅଧିମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ରହିବ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଏବଂ ଆବେଦନପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆବେଦନପତ୍ର ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଆବେଦନପତ୍ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ଦିନ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ସମୟସୀମା ସ୍ଥିର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସମାନ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବାର ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ସମାନ ଦିନରେ ଏପରି ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସରକାର ଉପଧାରା (3) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇପାରିବେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କୁ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ । ଉପଧାରା (3) ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞତା, ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ବଳ, ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ବୈଷୟିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ଗୁଣବତ୍ତା, ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଯେଉଁ ନିବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଉପଧାରା (4) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଜଣେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଅନୁମତିଧାରୀ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସଧାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଧିମାନ୍ୟ ଅଧିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଆବେଦନ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରାଯିବ ଯେପରିକି ସେ ସବୁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ ଉପଧାରା (3) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଧାରା 11ର ଉପଧାରା (5) ର ନବ ଭାରତ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିଛି, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଟିସ୍କୋ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଚାରିଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 855.476 ହେକ୍ଟରର

ବଳକା କ୍ଷେତ୍ର ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ବୋଲି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପରେ ହିଁ ନବ ଭାରତ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଧାରା 11ର ଉପଧାରା (5) କୁ ଏଠାରେ ସେଥିରେ ରହିଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ:

> "11 (5). ଉପଧାରା (2) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କିନ୍ତୁ ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର, କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରଣ ପାଇଁ ଯାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବ, ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅନୁମତି, ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ, ଯାହାଙ୍କର ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।
>
> ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ପ୍ରଥମ ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ଉପଧାରା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।"

ନବ ଭାରତର ମାମଲା ଏହା ଯେ ଯଦିଓ ଏହା ପରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, ଏହାର ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ର ଉପ-ଧାରା (5) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପଯୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ ।

12. ଧାରା 17A ସଂରକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଞ୍ଚଳ ଆରକ୍ଷଣ ସହ ଜଡ଼ିତ । ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କୌଣସି ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ସଂରକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ନ ଥିବା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବେ ଏବଂ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏହାର ସୀମା ଏବଂ ଖଣିଜ କିମ୍ବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ସୂଚିତ କରିପାରିବେ, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ର ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବ । ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (1A) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ନିଜ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କୌଣସି ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ଜରିଆରେ ଖଣି ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏଭଳି କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ

କରିଥାଏ । ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (2) ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏକ ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କିମ୍ବା ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇନଥିବା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ । ଯେହେତୁ, ଓ.ଏମ୍.ସି. ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ତେଣୁ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (2) କୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କରିବା ଉଚିତ ।

> "17A(2). ରାଜ୍ୟ ସରକାର, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ନ ଥିବା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ, ନିଜ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କୌଣସି ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ଜରିଆରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥାଏ, ତାହା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ସୀମା ଏବଂ ଖଣିଜ କିମ୍ବା ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବ ।
>
> ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (3) ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ।

13. ଏହା ହେଉଛି ନବ ଭାରତ ମାମଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ନବ ଭାରତକୁ ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାର ଏପରି ପ୍ରୟୋଗର ପଥରୋଧ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କରିନଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ନବ ଭାରତକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଧାରା 11 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା, ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲଏଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, (ଉପରୋକ୍ତ), *ଟାଟା ଆଇରନ୍ ଆଣ୍ଡ ଷ୍ଟିଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, (ଉପରୋକ୍ତ) ଏବଂ *ଫେରୋ ଆଲଏଜ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉପ-ଧାରା (5) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ସେହିଭଳି, ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 17A

ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ସରକାରଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ର ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହା ସର୍ବଦା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଓ.ଏମ୍.ସି. ଏପରି ଏକ ନିଗମ ଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସେହି ସୁପାରିଶ କରିବା ପରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ର ଉପ-ଧାରା (2) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ବଳକା 436.295 ହେକ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏପରି କିଛି ନଥିଲା ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପଥରୋଧ କରିପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ଖାରଜ କରି ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

14. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଯାହା ଘଟିଛି ତାହା ହେଉଛି ପୂର୍ବରୁ ଟିସ୍କୋକୁ ଲିଜ୍ ଦିଆଯାଇଥିବା 1261.476 ହେକ୍ଟର ମଧ୍ୟରୁ 406 ହେକ୍ଟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ନବୀକରଣ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । 855.476 ହେକ୍ଟରର ବଳକା ପରିମାଣ ମଧ୍ୟରୁ, I.C.C.L./ଇମ୍ଫା, ଜିନ୍ଦଲ, ଆଇ. ଇସ୍ପାତ ଏବଂ FACOR କୁ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ବାକି ଅଛି ତାହା 436.295 ହେକ୍ଟର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଶେଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦାଶ କମିଟିର, ଯାହା ଚାହର କମିଟି ହେଲା, ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଏହା ଯେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ବଣ୍ଟନ କେବଳ ଚହର କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇପାରିବ । ଚାହର କମିଟି ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ କୌଣସି ପରିମାଣରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିନଥିଲା, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ଦାବିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

କରିଦେଇଥିଲା, ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ସେହି ପରିମାଣର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିସ କରିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟ ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. ଅକ୍ଷମ ଥିଲା, ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅନେକ ଖଣି ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଥିବାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ଅନୁଯାୟୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା କ୍ଷମତାର ପରିସରକୁ ଯାଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଜର ଅଧିକାର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

15. ଯେପରି ଆମେ ଦେଖୁଛୁ, ଧାରା 17A ଅଧୀନରେ ଥିବା କ୍ଷମତା ହେଉଛି ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କ୍ଷମତା ।ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ କ୍ଷମତା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହା ସମୀଚୀନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱାର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାତୁ କିମ୍ବା ଖଣିଜ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ଧାରା 17A (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି ଯେ ଏପରି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏହାର ମାଲିକାନା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଅବଶ୍ୟ, ଏହି ମାମଲାରେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ଧାରଣ କରିନଥିବା କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏକ ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉପଧାରା (2) ରେ ସୂଚିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଉପଧାରା (3) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପରେ ସଂରକ୍ଷିତ କରିପାରିବେ । ପୁଣି, ଧାରା 17A ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ସହିତ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର କିମ୍ବା ଏହା ଅଧୀନରେ ଉପଲବ୍ଧ ପସନ୍ଦ ଗୁଡିକର ଗ୍ରହଣର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଟିସ୍କୋକୁ ଏକ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଥିଲା ଏବଂ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମାପ୍ତ

ହେବା ପରେ, 436.295 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣର କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଆମ ମତରେ, କୌଣସି ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ଓ.ଏମ୍.ସି. ଭଳି ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତବ ଧାତୁର ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ସ୍ୱତଃ ଅବୈଧ କିମ୍ବା ଏହା ବିନା କ୍ଷମତାରେ କରାଯାଇଛି । ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନା ଉପରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଲିଜ୍ ରେ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା 17A ଅଧୀନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇପାରିବ । ଏଠାରେ, ଏହି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏଥିରୁ 84.881 ହେକ୍ଟରକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ହୋଇନାହିଁ ।

16. ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ବିଚାର ହେବାକୁ ଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗ ହେଉଛି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାଧା ଦେଇଛି କି ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷରେ, ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶର୍ମା କମିଟିର ରିପୋର୍ଟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ସୁପାରିଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଶର୍ମା କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ପୂରଣ କରି, ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନ ଆଧାରରେ ଚାରୋଟି ସଂସ୍ଥାକୁ, ଉପଲବ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରର 50 ପ୍ରତିଶତ ଆବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା ପୁନର୍ବାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠିଥିଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶେଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ 50 ପ୍ରତିଶତ ଅଞ୍ଚଳ, ଯଥା, 436.295 ହେକ୍ଟର ଉପରେ ଦାଶ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରସଙ୍ଗର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରୁନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଦାଶ କମିଟିର ସୁପାରିସ ଆଧାରରେ, ଯାହା ପରେ ଚହର କମିଟି ଉତ୍ତରବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା, 436.295 ହେକ୍ଟର ଜମି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ

ଦ୍ୱାରା ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ତର୍କକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହୁଁ ଯେ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ, ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ, ଲୋଡ଼ିବା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

17. ଜି.ଏମ୍.ଆର୍. ତରଫରୁ ଯାହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଯଥୋଚିତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଡକୁ ଆଗେଇ ନେଉଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ଏବଂ ଯେଉଁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ତଥାକଥିତ ନୀତିର କଥିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି କି ନୁହେଁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ରାୟକୁ ପରାଜିତ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କ୍ଷମତାର ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟୋଗରୁ ଏହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି କି ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଜି.ଏମ୍.ଆର୍. ସପକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦ ଟିସ୍କୋ ଲିଜ୍ ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନବୀକରଣ ନହୋଇ ନୂଆ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦାଶ କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ପାଳନ କରିବ, ଯାହାକୁ ପରେ ଚାହର କମିଟିରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ସେତେବେଳେ ଉପୁଜିଥିବା ବିବାଦ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏପରି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିବ ଯେ ସଂହତ କ୍ଷେତ୍ର, ଯାହା ଏକମାତ୍ର ବଳକା କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା, ସରକାରୀ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ, ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିବା ଧାତୁର ନ୍ୟାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥା ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଖଣିଜର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଜମି ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଯଦି ସେହି ସମୟରେ ସରକାର, ଚାହର କମିଟି ରିପୋର୍ଟରେ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ବିଚାର କରିବା

ପରେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ ଲେଖନ ପରେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡିତ ନକରି ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ, ତେବେ ଏହାକୁ ମନ୍ଦଭାବାପନ୍ନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର । ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ହେଉଛି ଏକ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦିଓ ଏହି ଦାବିଗୁଡିକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଉଥିଲା, ବିଭିନ୍ନ ଦାବିଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଖଣି ଦିଗରେ କୌଣସି ବିନିଯୋଗ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କ୍ଷମତାର ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟୋଗରେ ଥିଲା ବୋଲି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଚାର, ବିଭାଜନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଧାତୁର ବିତରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଚାର ସବୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ 27.8.2001 ତାରିଖର କ୍ୟାବିନେଟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଏହା କ୍ଷମତାର ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଏହା ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଟେ ।

18. I.C.C.L. ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ଉତ୍ତୋଳନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଧାରାର ଶୀର୍ଷକ ହେଉଛି "ସଂରକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ରର ଆରକ୍ଷଣ" ଏବଂ ଉତ୍ତୋଳନ ଏବଂ ବଣ୍ଟନ ସଂରକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ କ୍ଷମତା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ବାସ୍ତବିକତା ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ତାହା ହେଉଛି ଏହାଙ୍କ ମାଲିକାନା କିମ୍ବା ଏହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏକ ସରକାରୀ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ନିଗମ ମାଧ୍ୟମରେ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା, ଅବଶ୍ୟ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ମାଧ୍ୟମରେ ବଳକା ଅଞ୍ଚଳରେ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଠିକ୍ ଏହା

କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଏହି ପରିମାଣକୁ ଲିଜ୍ ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ର ଉପଧାରା (2) ର ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରଭାବ କିମ୍ବା ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାକୁ ଏହି ଧାରାର ଶୀର୍ଷକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶେଷ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଜରିଆରେ ଖଣି ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାର କ୍ଷମତା ସହ ଜଡ଼ିତ । ଉକ୍ତ ତର୍କକୁ ତଥା ଏକ ବିଭାଗରେ ବଳକା ରହିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡିବାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅବୈଧ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

19. ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ପାଇ ନାହୁଁ ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ମାମଲାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାୟକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଜାତୀୟ ଖଣି ନୀତି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଟେ । ଏହି ତର୍କ ଯେ ନୀତିଗତ ଭାବେ ଆବଦ୍ଧ ଖଣି ଖନନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ସମୟରେ ଏହା ନିୟନ୍ତ୍ରଣକାରୀ କାରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଉକ୍ତ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଯାହା ପାଇଛୁ ତାହା ହେଉଛି କ୍ରୋମାଇଟ୍ ଧାତବ ଖନନ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଟିସ୍କୋ, ଚାରୋଟି କମ୍ପାନୀ ଏବଂ AIKITH ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଯାହା ବାକି ଅଛି ତାହା ହେଉଛି 436.295 ହେକ୍ଟର ପରିମାଣର । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅନେକ କମ୍ପାନୀ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକ ବିଭାଜନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଖନନର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଶରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଖଣି ଖନନକୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଉପରେ ଛାଡିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି କହିବା କଷ୍ଟକର । ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହା ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସରକାରଙ୍କ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ, ଆମେ କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାଟି ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏତେ ଅଯୌକ୍ତିକ, ଅନୁଚିତ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ଯେ ଏହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁର

ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସରକାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କହିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଏକ ସରକାରୀ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଖଣି ଖନନ ପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକ ସଂହତ ବ୍ଲକରେ ରଖିବାକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଯୌକ୍ତିକ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ।

20. ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମୋଦନକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ତେଣୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଅନୁରୋଧ ଫେରି ଆସିଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ତଥ୍ୟ ମାଗିବା ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମନ ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଓ.ଏମ୍.ସି. ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିସାରିଛନ୍ତି ।

21. ଏହା ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏପରି କିଛି ଅଛି କି ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟଟିକୁ ନିଜେ ବ୍ୟର୍ଥ କରେ । ଯାହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଚାହର୍ କମିଟି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉ ଏବଂ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୌଣସି ପରିମାଣରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁପାରିଶ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ହଠାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଙ୍କେତ ଦେଇ ଏକ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ଜମି କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧ୍ୟ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟାଯିବା ଉଚିତ କି, ଏବଂ ଓଏମସି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକ ବ୍ଲକରେ ରଖିବା, ଏହା ଧାତୁର ଉଚିତ୍ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ତଥା ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ହିତରେ ହେବ କି ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଆବଦ୍ଧ

ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶିଳ୍ପ ସମେତ ଘରୋଇ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଲିଜ୍ ଦିଆଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଚାହର କମିଟିର ସୁପାରିଶ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ମତ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରିପୋର୍ଟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଏବଂ ତା'ଉପରେ ନିଜର ମତାମତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଚାହର କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ନିଜେ ଏହି ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଦିଗକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା । ରିପୋର୍ଟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଯଦି ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦିଗଗୁଡିକ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ବଳର ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଶ୍ରୀ ଚାହର ନିଜେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସଚିବ ଭାବେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସଚିବ ଭାବେ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତାରେ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସରକାର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ନଥି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସଚିବଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏହି ଟିପ୍ପଣୀକୁ କ୍ୟାବିନେଟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ କିମ୍ବା ଓଏମସି ମାଧ୍ୟମରେ ଖଣିଜ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାକୁ ସେଥିରେ ସୁପାରିଶ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀକୁ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିଭିନ୍ନ ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ନକରିବାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କ୍ୟାବିନେଟ ଦ୍ୱାରା ଦୋହରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୁରାଭିସନ୍ଧି ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇପାରିବ । ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଓ.ଏମ୍.ସି. ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଓକିଲ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଯାଞ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଭୂମିକା ସୀମିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସୀମିତ ଯାଞ୍ଚ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ,

ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଛୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦେବା କିମ୍ବା ନଦେବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇନାହାନ୍ତି । ଯେହେତୁ, ଆମେ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚି ନାହୁଁ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମକୁ ଏହା ଉପରେ ରାୟ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

22. ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଚେହେରା ଥିଲା ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟିପ୍ପଣୀ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ବଦଳିଛି ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଚାହର କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ନିଜେ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛି ଏବଂ ଯଦି ଏହି ପ୍ରକାରର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଥିଲା ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ବାରଣ କରିନଥିଲା । ଟିପ୍ପଣୀକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା କୌଣସି ବାହ୍ୟ ବିଚାର ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସୁଯୋଗ ଆସିଲା, ମନ୍ତ୍ରୀ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ଯେ ଏହା ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ତରବରିଆ ମୋଡ଼ ଥିଲା ।

23. ତେଣୁ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଗମ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡ଼ିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

24. ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । I.C.C.L ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. ଅକ୍ଷମ ଥିଲା; ଏହାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଲିଜ୍ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାରେ ଏହା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା; ଏହାର ଅନେକ ଖଣି ଅବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ରହିଛି ଏବଂ କ୍ରୋମାଇଟ୍ ଧାତୁର ଖନନ ପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧ୍ୟ ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଅବିଜ୍ଞତା ହେବ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ

ସ୍ଥାନରେ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅବିବେକୀ ଏବଂ ପ୍ରଭାବହୀନ ହେବ । ଓ.ଏମ୍.ସି. ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯାହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଓ.ଏମ୍.ସି. ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଆମକୁ ଏଠାରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ଦିଗ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ, ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିର ଗୁଣବତ୍ତା କିମ୍ବା ଦୋଷ ଉପରେ କହିବା ଆମ ପାଇଁ ଅପରିପକ୍ୱ ହେବ । କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏହି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ - ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ - ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ସକ୍ଷମ, ସଚ୍ଚୋଟ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଓଏମସିର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରଖାଯିବ ଏବଂ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶେଷଜ୍ଞତା ହାସଲ କରାଯିବ । ଏହା ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡ଼ିତ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ।

25. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଓ.ଏମ୍.ସି. ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କିଛି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇଛୁ ଯେ ଅବ୍ୟବହୃତ ମାଇନିଂ ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦେଶର ଅନେକ ଶିଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଖଣିଜ ଧାତୁର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯଦି ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଘରୋଇ ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଧାତୁର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଣ୍ଟନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇପାରେ ଯାହା ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ସୁପାରିଶ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଥିଲା । ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଦିଗଟି ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ନୁହେଁ । ଯାହା ହେଉ, ଯେପରି ଆମେ ସୂଚାଇଛୁ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା ଉପରେ ରାୟ ଦେବା ଆମର କାମ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ହେବ ଯାହା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।

26. ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟ ଦେବାରେ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ ଯେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ ନେବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା । ଯେପରି ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛୁ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରକୃତରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ, କାରଣ ଏହା ଏକ ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷମତା । ପୂର୍ବରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ନିଜର ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିର ଦାବି ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରଖିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

27. ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମେ ନବ ଭାରତକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପରେ ଆସିଛୁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସାପେକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆମେ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବାରୁ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ; କିମ୍ବା ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଉ ତିଷ୍ଠି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆଗତ ବିବାଦ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଓ.ଏମ୍.ସି. କୁ 436.295 ହେକ୍ଟରର ବଳକା ପରିମାଣକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁମୋଦନ ନକରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଯିବ ।

28. ନବ ଭାରତକୁ ହୋଇଥିବା ଆବଣ୍ଟନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, I.C.C.L ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭୁଲ ଥିଲା ଏବଂ ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (5) ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନବ ଭାରତ ଏହି ଦୌଡ଼ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦାଶ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦାବି କରିଥିଲା । ବିଚାର ଏବଂ ସୁପାରିଶ ପାଇଁ ନବ ଭାରତ ର ଅନୁରୋଧକୁ ଦାଶ କମିଟିକୁ ନ ପଠାଇ ମଧ୍ୟ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନବ ଭାରତକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ପରିମାଣରୁ ଏକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଏହା ଏପରି ଏକ

ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ 11 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପସନ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, *ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ପ୍ରଥମ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏହି ସ୍ଥିତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର କାରଣ କ'ଣ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 11 ର ଉପ-ଧାରା (5) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏହି ମାମଲାରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି । ଏପରି କ୍ରମ ବାହାରେ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

29. ଯଦି ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଦାବିଗୁଡିକର ବିଚାରର ମାମଲା ଥିଲା, ତେବେ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର *ଫେରୋ ଆଲୟଜ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ଶେଷରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଦାଶ କମିଟି କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଚାହର କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନବ ଭାରତର ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ଏବଂ ସୁପାରିଶ ପାଇଁ ଉକ୍ତ କମିଟିକୁ ପଠାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଇପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହା ପରେ ଚାହର କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଇପାରିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତୁରନ୍ତ ନିଆଯାଇଥିଲା । I.C.C.L ଏବଂ GMR ତରଫରୁ ଦାଖଲରେ ଆମେ କିଛି ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଥିବା ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ବିଶେଷ କରି ନବ ଭାରତ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ନବ ଭାରତକୁ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୀରତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, କ୍ରମ ବାହାରେ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ, ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲା ।

30. ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସୁପାରିଶରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳତାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 27.6.2001 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଚିଠିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ 59ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା କ୍ୟାବିନେଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଚିଠି ରଖିବା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଇସ୍ପାତ ଏବଂ ଖଣି ବିଭାଗ ନିଜେ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ 30.6.2001 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା । ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଇସ୍ପାତ ଏବଂ ଖଣି ବିଭାଗର ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା 30.6.2001 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଚିଠି ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 166 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟବସାୟ ନିୟମ ସହିତ ସୁସଂଗତ ନଥିଲା । କ୍ୟାବିନେଟ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଚିଠି ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ହରାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି ତାହା ହେଉଛି ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବୈଧ ସୁପାରିଶ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବୈଧ ଅନୁମୋଦନ ନଥିଲା । ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 59ର ଅନୁପାଳନ ନକରିବା ଦ୍ୱାରା ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

31. 436.295 ହେକ୍ଟରର ବଳକା ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁଥିରେ ନବ ଭାରତକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମଞ୍ଜୁରୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଓ.ଏମ୍.ସି. ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ହକଦାର ବୋଲି ଆମର ଏହି ଉପସଂହାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଯେହେତୁ, ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ନବ ଭାରତ କୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମଞ୍ଜୁରୀ କିମ୍ବା ଏହାକୁ କରାଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମେ ସେପରି କରୁଛୁ । ଯଦି ଏହା 436.295 ହେକ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥାର ଆବେଦନ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ, ତେବେ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦାବି ସହିତ ନବ ଭାରତର ଦାବିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସମ୍ଭାବନା କେବଳ ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2)

ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ଅନୁମୋଦନ ନ କରନ୍ତି । ସେହି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ I.C.C.L ର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ।

32. ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବିଚାର ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ଅଧିନିୟମ 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଅନୁରୋଧ କରିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଏହା ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ 17ଏ (2) ଏବଂ ଅଧିନିୟମ 17ଏ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କରେନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅନୁରୋଧ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନତା କିମ୍ବା ଅଧିକାର ଏହାଙ୍କର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଯେପରି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମନେ କରନ୍ତି ସେହିପରି ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ମାଗିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

33. ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17A (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦିଗକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ପରେ କ'ଣ ହେବ ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନେଉଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ସେହି ନିଷ୍କର୍ଷର ପରିଣାମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ଦିଗ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯଦି ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା କିମ୍ବା ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

34. ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି ଏବଂ ଯାହା ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ ତାହା ହେଉଛି ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ଉତ୍ତୋଳନ, ଆମେ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ

ଶୀଘ୍ର ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ ସହିତ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଅନୁରୋଧ ପଠାଇବା ଉଚିତ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି ବିଚାରୁଥିବା ଅଧିକ ବିବରଣୀ ମାଗିବା ପରେ, ସୁପାରିଶ ପ୍ରାପ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସୁପାରିଶ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ଉଚିତ ।

35. ଏହିପରି, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଓ.ଏମ୍.ସି. ର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, I.C.C.L. ଏବଂ GMR ର ଆବେଦନକୁ, ନବ ଭାରତକୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବି.ଏସ୍. ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।